

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Croesvs Et Codrvs. hoc est, Copiæ Et Inopiæ Damna vel
Lvcra, à bono iustoq[ue] Mundi Governatore Deo
Distribvta**

Stengel, Georg

Ingolstadij, 1648

§. 9. Bella & lites è diuitijs.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-52359](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-52359)

abstraxit? Et adhuc copiam præ inopia amamus? adhuc putamus, malè nobiscum agi, si nobis aufertur, quod nocet; & datur, quod prodest? *O cecas hominum mentes! Vitia nam illud sæpe repeterent: Nihil est iniquius, quàm amare pecuniam. Hic enim & animam suam venalem habet.*

**Eccli. 10.
10.**

§. IX.

Bella & lites è diuitijs.

Malè oculis affecti, qui muscam non vident, saltem vident elephantem. Nos quoque ijs, qui dicta non æstimant, tamquam minora, maiora afferamus, vt oculi cecorum aperiantur. Siquidem & maiorum malorum caussa sunt opes. Notum est illud Sallustij: *Diuitia, & imperia, bella atque certamina inter mortales excitant.* Si bella, que publica sunt, quantò magis discordias priuatas? Verè Poëta: *Certamen mouisti opes.* Duæ erant familiæ inter se multis vicibus connexæ & amicæ, eorumque capita vni sancti; & tamen *facta est rixa inter pastores gregum Abram & Lot.* Qua, obsecro, de causa? *Erat substantia eorum multa, & nequibant habitare communiter.* Videns igitur mille conflagendi caussas esse inter diuites, ait Abram ad consobrinum suum charissimum:

**Sallust. in
Catilin.**

Gen. 13. 7.

mum: *Ne, quaso, sit iurgium inter me & te, & inter pastores meos, & pastores tuos: fratres enim sumus. Ecce uniuersa terra coram te est; recede à me, obsecro.* Si igitur inter Sanctos hos diuitiæ & pax non potuerunt simul habitare, quas tricas non dabunt inter peccatores, qui domi, qui foris, in foro & curia, unius oboli causa, peierant, blasphemant, & funestas tragœdias meditantur? Nouerat hanc opum naturam sapientissimus Ioseph, qui redeuntibus ad patrem fratribus suis dixit: *Ne irascamini in via.* Cur hoc dixit ijs, in quibus tantam vidit animorum coniunctionem, tantumque amorem, ut omnes pariter, pro minimo fratre Benjamin liberando sese obtulerint in seruitutem dicentes: *Omnes serui erimus domini mei?* Quid ergo suspicatus est? eosdem in via exarsuros in iram. Dederat fratribus suis non solum frumentum, sed insuper etiam *eis dedit plaustra, & cibaria in itinere, & singulis proferri iussit binas stolas, & Benjamin dedit trecentos argenteos, cum quinque stolis optimis; tantundem pecunia & vestium mittens patri suo.* Cum ergo sciret pecuniam esse matrem discordiarum, litiumque semen, quia *dedit eis ex omnibus diuitijs Egypti,* prudenter eos

Gen. 45

24.

Gen. 44

16.

Gen. 45

21.

monuit, ne inde ansam arriperent vel inuidiæ, quòd minimo plus dedisset, vel iræ, quòd huic talem, alij aliam stolam dedisset, Qualis discordia existere potest, vel inter ipsos quoque Religiosos paupertatis non amantes, si vident alium habere meliorem pileum, recentiore togam, nitidius pallium, pulchrius breuiarium; sæpe etiam ob elegantiorē icunculam: aut si, ob calceos magis attritos sibi datos, sunt in fermento. *Certamen mouistis, opes. Deniq;* quò quisque plus habet rerum, eò plures habet sollicitatores, & insidiatores.

§. X.

Diuitias appeti ob vindictam, ob quam ipsam essent fugienda.

Ut autem dissidia ex opibus germinant, ita & vindictæ appetitus. Qui enim videt, sibi deesse vires ad vindictam, fert, quòd ferre cogitur. At qui nouit, sibi neruum esse, cristas erigit, & surgit in iras. Immò ad hoc optantur, & quærentur opes, vt ijs noceri possit, qui inuisi sunt. Hoc ipso damnandæ, quia sic quærendæ. Scitè D. Chryso-
 stomus: *Sed vindictam, inquis, inimicorum sumere aliter non possum. Hac verò est maxima causa, propter quam execranda sunt diuitia.*

S. Chry-
 st. quòd
 nemo læ-
 ditur, ni-
 si à seipso.